12004

[illegible]

[illegible]

ԽՈՐՀՐԴԱՏԵՏՐ

ՍՐԲԱԶԱՆ ՊԱՏԱՐԱԳԻ ԸՍՏ

Առաքելական Սբյ Եկեղեցւոյս Հայաստանեայց։

Տպագրեցեալ ՚ի Քաղաքին եւ ՚ի Լուսա-նըկար Ս. Աթոռոյ Սբյ ԷՋՄԻԱԾՆԻ Հրամանաւ Տ͞ն Ղուկասու Մեծա-փառ Կաթուղիկոսի ամ Հայոց։ Յամի մարդեղութեան փրկչին , ռչձր։ Եւ երաւթին տպել եղև Հրամանաւ Տ͞ն Յովհաննու Ութերորդ Կարբեցւոյ Սրբ բազմաջոյն Կաթուղիկոսի ամ Հայոց զա-նազան Նշանակօք եւ ապսետօք։ 1840 ամի. ՚ի 18 օգոստոսի։

ՕՐՀՆՈՒԹ ԱՐԿԱՆԵԼՈՅ

զսպաս եկեղեցւոյ. Յորժամ կամիցի քահանայն պատարագ մատուցանել

ՊԱՐՏԻ ԱՅՍՊԷՍ

խորհրդաւոր զգեստաւորիլ։ Ապա յաւանդատունն հանդերձ սարկաւագօքն ուր զգեստքն են պատրաստի։

Եւ զգեցեալ պաշտօնէից ըստ իւրաքանչիւր աստիճանի։

Ասասցեն սաղս. Սաղմոս ճլա Կց.

ՔԱՀԱՆԱՅՔ քո զգեցցին զարդարութի. եւ սրբք քո ցնծալով ցնծասցեն. փոխ։

Յիշեա Տր զԴաւիթ եւ զամ հեզութի նորա։

Որպ երդուաւ Տն եւ ուխտս եդ Այ յակոբայ։

Եթէ ոչ մտից ՚ի յարկս տան իմոյ. թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց։

Եթէ տաց քուն աչաց իմոց. կամ նինջ արտեւանաց իմոց. կամ հանգիստ երանաց իմոց. մինչեւ գտից զտեղի յարկի Տն Այ յակոբայ։

Ահա լուաք զնմանէ յԵփրաթայ. եւ գտաք զնա ՚ի դաշտս մայրեաց։

Մտցուք ՚ի յարկս նր երկիրպագցուք ՚ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք նորա։

Արի՛ Տր ՚ի հանգիստ քո դու եւ տապանակ կտակի սրբութե քո։

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութի եւ սրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։

Վն դաւթի սիրելւոյ քոյ. մի՛ դարձուցաներ զերեսս օծելոյ քում։

Երդ

29014-63

Երդուաւ տէր դաւթի ճըշ-
մարտութբ և ոչ ստեց նմա
'ի պտղոյ որովայնի նր նըս-
տուցանել յաթոռ նորա։

Եթէ պահեսցեն որդիք քո
զօրէնս իմ և զվկայութիւնս
իմ զոր ուսուցից նոցա։

Որդիք նոցա նստցին յաւի-
տեանս յաւիտենից յաթոռ
քոյ։
Հաճեցաւ տէր ը սիոն. և
ընտրեաց բնակել 'ի նմա.
ասէ այս է՛ հանգիստ իմ յա-
ւիտեանս յաւիտենից. 'ի սը-
մա բնակեցայց զի հաճե-
ցայ ընդ սա։

Զայրիս սորա օրհնելով
օրհնեցից. և զաղքատս սո-
րա լցուցից հացիւ։

Քահանայս սորա զգեցուցից
զփրկութի. և սուրբք սորա ցըն-
ծալով ցնծասցեն։
Անդ ծագեցից եղջիւր 'ի
դաւիթ. պատրաստ արա-
րից ճրագ օծելոյ իմոյ.

Թշնամեաց սորա զգեցու-
ցից զամօթ. և 'ի վերայ նր
ծաղկեսցի սրբութի իմ։

Փառք հօր և Որդւոյ և
Հոգւոյն Սրբոյ Ն.յժ"։

Եւ Քարոզեսցէ Սարկաւագն։

Եւ ևս խաղաղութե զՏր
աղաչեսցուք։
Խնդրեսցուք հաւատով
միաբանութբ 'ի տնէ,
Զի զողորմութե զշնորհս
իւր արասցէ 'ի վերայ մեր։

Ամենակալ տէր ած մեր,
Կեցուսցէ Եւ ողոր"։

Եւ Քահանայն Երկրպագան
Տր ողորմեայ։

Ո՛վ սքանչան պատարագիս
Յիշեալ Յարութս Քրիս
Զմատակարար Գործարա-
նիս։
Եւ զհոգիս Անձեցելոց նո-
րին 'ի քս յս։

ՅՆԹՀ

Աղօթք Առանձնական Պատարագիչ Քահանային
Յառաջ քան Զգեստաւորելն:

ՈՐ ԶԳԵՑԵԱԼ ԵՍ ԶԼՈՅՍ ՈՐՊԷՍ ՀԱՆԴԵՐՁ ՏԷՐ ՄԵՐ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ:

ԱՆՃԱՌԵԼԻ խոնարհութեամբ յերկրի երեւեցար եւ ընդ մարդկան շրջեցար: Որ եղեր քահանայապետ յաւիտենից ըստ կարգին Մելքիսեդեկի եւ զարդարեցեր զեկեղեցի քո սուրբ: Տէր ամենակալ որ պարգեւեցեր մեզ զնոյն զերկնային հանդերձ զգենուլ: Արժանի արա եւ զիս ի ժամուս յայսմիկ զանպիտան ծառայս քո. Որ համարձակիմ եւ մերձենամ ի նոյն հոգեւոր պաշտօն փառաց քոց:

Որպէս զի զամենայն ամբարշտութիւն մերկացայց որ է՛ հանդերձ պղծութեան եւ զարդարեցայց լուսով քով. ընկեա՛ յինէն զչարիս իմ, եւ թօթափեա՛ զյանցանս իմ: Որպէս զի արժանի եղէց հանդերձեալ լուսոյդ առ ի քէն: Շնորհեա՛ ինձ քահանայական փառօք մտանել ի պաշտօն սրբութեանց քոց, ընդ այնոսիկ որք անմեղութեամբ պաշտեցին

հեցին զպատուիրանս քո։
Օ՛ն և ես պատրաստ զը-
տայց երկնաւոր առագա-
սիդ ընդ իմաստուն կու-
սանսն. փառաւորել զքեզ
քս որ բարձեր զմեղս ամե-
նեցուն, Օ՛ն դու ես սըր-
բութի անձանց մերոց և
քեզ բարերարիդ տր վայելէ
փառք իշխանութի։

Եւ մատուցեալ Սարկաւագունքն՝
Օ՛ գեցուցանեն զհանդերձն ա-
ւեռլ. Եւ ես խաղաղութ։ Բաշխա-
նայն Օրհնութի։ Եւ յետ օրհնութեն
դիցէ յուսաջ զխոյրն ՚ի գլուխն և
ասասցէ.

ԽՐ ՏԷՐ ՍԱ
ղաւարտ փըր-
կութեն ՚ի գը-
լուխ իմ, պատերազմել ը
զօրութիւնս թշնամւոյն։
Շնորհօք տն մերոյ յի քի
որում վայել է՝՝։

Շապիկն.

Օ՛ զգեցո՛ տէր ինձ հանդերձ
փրկութե։ և պատմուճան
ուրախութեան։ Եւ շուրջ
պատեա՛ զգեստովս փրկու-
թե։ Շնորհօք։

Փոր Ուրարին։

Օ՛ զգեցո՛ տէր պարանոցի ի-
մոյ զարդարութի։ Եւ սըր-
բեա՛ զխիղճ իմ յա՛մ աղ-
տեղութէ մեղաց։ Շնորհօք

Գօտւոյն։

Շուրջ պատեսցէ կամար
հաւատոյ զմէջս սրտի ի-
մոյ և մտացս։ Եւ շիջուս-
ցէ ՚ի սոցանէ զխորհուրդս
աղտեղիս։ Եւ զօրութի շը-
նորհաց քոց յա՛մ ժամ բնա-
կեսցէ ՚ի սոսա։ Շնորհօք։

Բազպան յաջ ձեռին։

Տո՛ւր տր զօրութի յաջոյ ձե-
ռին իմոյ, և լուա՛ զա՛մ աղտե-
ղութիս իմ։ Ոչ զի կարող
լինիցիմ սպասաւորել քեզ
անախտութբ հոգւոյ և մարմ-
նոյ։ Շնորհօք։

Բազպան յահեակ ձեռին։

Տո՛ւր տր զօրութի ձախոյ
ձեռին իմոյ, և լուա՛ զա՛մ
աղտեղութիս իմ. որպէս զի
կարող լինիցիմ սպասաւո-
րել քեզ անախտութբ հո-
գւոյ և մարմնոյ։ Շնորհօք։

Վակասին։

Օ՛ զգեցո՛ տէր պարանոցի ի-
մոյ

մոյ զարդարուն։ Եւ սըր-
բեա՛ զիս յա՟մ աղ-
տեղութ՟է մեղաց։ Շնորհօք։

Նախորդութիւն որ է շուրջառ։

ՏԷՐ ողորմութ՟բ քով ըզ-
գեցո ինձ զզգեստ պայծառ
և պատրաստեա՛ զ՟ս դէմ ներ-
գործութ՟ե չարին։ Զի ար-
ժանի եղէց փառաւորել
զքո փառաւորեալ անու-
նըդ։ Շնորհօք։

Յետ զգեստաւորելոյ սրբազան
զգեստուքն ասէ։

Ցնծասցէ անձն իմ ՚ի Տ՟ր
զի զգեցոյց ինձ հանդերձ
փրկութ՟ե և պատմուճան
ուրախութեան. իբրև փե-
սայի եդ ինձ պսակ. և ո՟պ
զհարսն զարդու զարդա-
րեաց զիս։ Շնորհօք։

Թաշկինակին։

Սրբեա՛ տէր զձեռս իմ յա՟մ
աղտեղութ՟է մեղաց։ Շնոր-
հօք տեառն մերոյ Յ՟ի Ք՟ի։

Եւ յետոյ եկեսցեն առաջի ս՟րբ սե-
ղանոյն։ Եւ քահանայն լուասցէ զձե-
ռս ասելով։ Սաղմոս. ԻԵ կց։

Լուացից սրբութ՟բ զձեռս։

Սարկաւագն փոխ։

Դատ արա՛ ինձ Տ՟ր զի ես։

Քահանայն։

Եւ մ՟ր սրբուհւոյ Ած՟ա"։

Սարկաւագն։

Ս՟բ զա՟ծածինն և զա՟մ։

Քահանայն։

Ընկալ Տ՟ր զաղաչանս մեր։
Խոստովանիմ առաջի Ա՟յ
և սրբուհւոյ Ա՟ծածնին.
և առաջի ա՟մ սրբոց. և ա-
ռաջի ձեր հարք և եղբարք
զա՟մ մեղս զորս գործել եմ,
Քանզի մեղայ խորհրդով
բանիւ, և գործով. Եւ
ա՟մ մեղօք զոր գործեն մար-
դիկ։ Մեղայ, մեղայ։
Աղաչեմ զձեզ խնդրեցէք
վ՟ս իմ յ՟այ զթողութիւն։

Պատասխանեսցեն որք մերձն են։

Ողորմեսցի քեզ Ա՟ծ հզօրն
և թողու՟թ շնորհեսցէ ա՟մ
յանցանաց քոց. անցելոյն
և այժմոյս, և յառաջիկա
յէն փրկեսցէ և հաստատես-
ցէ յա՟մ գործս բարիս։ Եւ
հանգուսցէ զքեզ ՚ի հան-
դերձեալ կեանն. Ամէն։

Պատաս

Պատասխանեսցէ և ինքն:

Ողորմեսցէ՛ և զձեզ մարդասէրն Այ, և թողցէ զամ յանցանս ձեր, տացէ ժամանակ ապաշխարելոյ և գործելոյ զբարիս, ուղղեսցէ և զառաջակայ կեանս ձեր շնորհօք Սբ Հոգւոյն հզօրն և ողորմածն և նմա փառք յաւիտեանս ամէն:

Դպիրքն:

Յիշեսջիր զմեզ առաջի անմահ Գառին Այ:

Քահանայն:

Յիշեալ լիջիք առաջի անմահ Գառին Այ:

Դպիրքն: Սաղմոս ղԹ փոխ:

Ողողակեցէք առ Տր Այ:

Սարկաւագն Քարոզէ:

Սբ եկեղեցեաւս աղաչէ":

Քահանայն:

Ի մէջ տաճարիս և առաջի ածընկալ և պայծառացեալ սբ նշանացս և սբ տեղւոյս խոնարհեալ երկիւղիւ երկրպագանեմք սբ և զհրաշալի և զյաղթող զտէրութիւնդ քո փառաւորեմք, և քեզ մատուցանեմք զօրհնութի և զփառս ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սբյ այժմ և":

Քահանայն ասասցէ ոլ. խն. կցորդ:

Եւ ելցէ ի խորանն:

Մտից առաջի սեղանոյ Այ

Սարկաւագն փոխ:

Դատ արա ինձ Այ իմ և"

Սարկաւագն քարոզէ:

Եւ ևս խաղաղութեան զՏր:

Օրհնեսցուք զհայր Տն մերոյ յի քի որ արժանի արար զմեզ կալ ի տեղւոջս փառաւորութեան և երգել զերգս հոգևորս ամենա":

Քահանայն:

Ի յարկի սրբութեան և ի տեղւոջս փառաւորութեան, հրեշտակաց բնակարանիս և մարդկան քաւարանիս, առաջի ածընկալ և պայծառացեալ սբ նշանացս և սբ տեղւոյս խոնարհեալ երկիւղիւ երկրպագանեմք, զսբ և զհրաշալի և զյաղթող զտէրութիւդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք, և քեզ ընդ երկնային զօրացն մատուցանեմք զօրհնութի և զփառս ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սբոյ այժմ

այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից
Ամէն։

Իսկ եթէ եպիսկոպոս լինիցի խորհրդը դածուն՝ ածցէ ՚ի վր լանջացն զպատուական եմիփորոնն։ Եւ մատուցեալ առ ընծայարան սեղանոյն։ Եւ ՚ի ծունկս անկեալ յորդահոս արտասուօք լուռ և անմռունչ ասասցէ զաղօթս առ սուրբ հոգին տնօրինիչ գործոյն։

Գրիգորի Նարեկացւոյն

ԱՄԵՆԱԿԱԼ ԲԱՐերար մարդասէր աստուած բոլորից․ յօրինող երևութից և աներևութից․ փրկող և հաստատող։

Խնամող և խաղաղարար հօր հզօր հոգի։

Հայցեմք բազկատրած մաղթանաց, զոչմամբ հեծութեան, յանդիման եղեալ քեզ ահաւորիդ։

Մատչիմք մեծաւ դողութբ սաստիկ երկիւղիւ մատուցնել․ Նախ զբանականս զայս պատարագ քում անզննին զօրութեդ։

Իբր աթոռակցի փառակցի և արարչակցի, հայրենի անկապուտ պատուոյդ։

Եւ քննողի ծածկութեան խորոց խորհրդոց ամենակատար կամաց հօրդ էմմանուէլի․ զքեզ առաքողի, փրկչի և կենդանատուի և արարչի ամի։

՚Ի ձեռն քո ծանուցաւ մեզ երրեակ անձնաւորութիւն միաւորական ածութեդ․ յորոց մի և դու ճանաչիս անհաս։ Եւ ՚ի ձեռն քոյ առաջինքն նահապետականն տոհմին շառաւիղք՝ տեսանողք անուանակոչեալք զանցելոյն և զգալոցոյն՝ զեղելոյն և զոչ գոյացեալոյն, անստուերաբեր բարբառով բանի վերապատմեցին։

Հոգի այդ՝ քարոզեալ զքեզ մովսէսի։ Որ ՚ի գնալն քո ՚ի վերայ ջրոցն անպարագիր զօրութիւն, ահեղ չրջարկութբ տածողականաւ՝ թևապարփակ պաշտպանողորէն

ղորէն զթասխրեալ ՚ի ծը-
նունդս նորոգս, զաւազանին
խորհուրդ ծա
նուցեր:

Որ կերպարան օրինակու-
թե՝ նախ քան զկատուցա-
նել զլյծդ մածուած վերջ
նում վարագուրիդ՝ յօրինե-
ցեր կարող տիրապէս զը-
վանդակ ընտուխս ամենից ըը
նաւից բոլորից գոյից ամ է
ից յանէից: Եւ ստեղծա-
նին ՚ի նորոգումն յարութ
ամ եղեալքս առ ՚ի քէն՝
յայնմ ժամանակի որէ՝ օր
վերջին այսր կենցաղոյ, և օր
առաջին՝ երկրին կենդա-
նեաց: Քեզ հնազանդեցու-
միումք կամացն՝ ոչ և հօրն
իւրում, ազգակիցն քո, էա
կիցն հօր՝ անդրանիկն որդի՝
մերոյս կերպիւ, զքեզ աւե-
տարանեաց ճշմարիտ ամ հա-
ւատ և համագոյ հօր հզօրի.
և զառ ՚ի քեզ հայհոյու-
թին՝ անքաւելի քարոզեաց.
և իբր զամծամարտիցն զգոյ
հետևելոցն չարաբանական
բերանս կարկեաց և զիւրն
շնորհեաց արդարն և անարա-
տըն ՚ի գաւիչն ամի. որ մի մեղաց
մերոց մատնեցաւ. և յա-
րեաւ մի զմեզ արդարա-
ցուցանելոյ: Սմա փառք ՚ի
ձեռն քոյ. և քեզ բարե-
բանութիւն ընդ հօր ամե-
նակալի յաւիտեանս
յաւիտենից.
Ամէն:

Դարձեալ կրկնեսցէ ՚ի նոյն կարգ բա-
նի, մինչև փառահութեն վերահայեցո-
ղուն լուսոյ հրաշապէս յայտնեսցի:
Սգդեալ աւետարանէն վերստին կըր-
կին զխաղաղութիւն:

ԴՐՁԱՈՔԵՐ.

Աղերսեմք արտասուա-
լից հառաչմամբ
յամ անձնէ ըզ
փառաւորեալ արարչութիւդ՝
անեղծ և անըստեղծ անժա-
մանակ հոգւոյդ զթածի.
որ բարեխօսդ ես մի մեր
յանմռունչ հեծութիւնս՝
առ ողորմածդ հայր՝ որ
զորբսն պահես, և զմե-
ղուցեալսն մաքրես, և տա
ձարս

ճաշս կազմես կենդանի և կեցուցիչ համաց բարձրեալըդ հօր ։ Արդ՝ աղաւեա՛ ըզ մեզ յամ անմաքուր գործոց՝ ո՛չ է հաճոյ քումդ բնակութե ։ Այլ մի՛ շիջցին առ 'ի մենջ լուսոյդ շնորհաց փայլմունք 'ի տեսականացս աչաց իմաստից մն զի զքեզ ուսաք միանալ 'ի մեզ 'ի ձեռն աղօթից և ընտիր վարուց խընկելոց ։ Այլ քանզի մինդ յերրորդութէդ պատարագի · և միւսդ ընդունի · հաճել ը՟ մեզ հաշտարար արեամբ անդրանկի իւրոյ ։ Իսկ դու ընկալցիս զմեր պաղատանս և յարդարեսցես զմեզ օթեանս պատուականս ամ պատրաստութեամբ 'ի վայելուչմն ճաշակման երկնաւոր գառինդ ։ Որանց պատժոց դատապարտութե ընդունիլ զայս անմահացուցիչ մանանայս կենաց նորոյ փրկութե ։ Այլ հալեսցի 'ի հրոյս յայսմանէ՝ գայթակղութիս մեր՝ ո͞պ մարգարէին կենդանախարոյկ կայծակմամբն 'ի ձեռըն ունելեցն մատուցման ։

Ո՛վ յամ քոյդ քարոզեսցի գթութի · որպէս որդւոյդ տյ հօր քաղցրութի ։ Որ զանառակ որդին մերձեցոյց 'ի հայրենի ժառանգութին · և զպոռնիկսն յառաջեցոյց յերկնային արքայութիւնն արդարոցն երանութե ։ Այո՛ տր այո՛ և ես մի եմ 'ի նոցանէ · և զիս ընկալ ընդ նորին իբր մարդասիրութեան կարօտել մեծի ։ Ո՛ շնորհօք քո՛ ապրեալս · զարեամբ քո ստացեալս · Ո՛վ յայսմ ամի յամսում ծանիցի քո՛ մարդասիրութիւնդ · ընդ հօր փառաւորել համապատուաբար 'ի մի կամս և 'ի մի իշխանութիւն զօրութեան ։

'Ի Ձայն ։

Ո՛վ քոյ է գթութի և կարողութի և մարդասիրութի ․ զօրութի և փառք յաւիտեանս յաւիտենից Ամէն ։

Ապա յարուցեալ գայ առ ընծայարան սեղանոյն ։ Եւ որ մատուցանէ նախասարկաւագն զնշխարն ։

Ո՛ր

Զօր առեալ Քահանայն դնէ 'ի մաղզմայն ասելով։

Յիշատակ տեառն մերոյ յի քի։

Որ բազմեալ հանգչի յանարուեստ աթոռ․ զմահ խաչի յանձն էառ վասն ազգի մարդկան․ օրհնեցէք՝ գովեցէք և բարձր արարէք ընդ նա յաւիտեան։

Եւ առեալ զգինին՝ արկանէ խաչանիշ սկիհն ասելով։

Յաղագս յիշատակի փրկագործ տնօրէնութեն տն մյ և փրկչին մերոյ յի քի։
Որ 'ի կողահոս արեան աղբերէն նորոգեցին արարածք և անմահացան օրհնեցէք՝ գովեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

Եւ ասասցէ զաղօթս 'ի ծածուկ Յովհաննու Ոսկեբերանին։

Տր ած մեր որ զերկնաւոր հացդ զտրն մեր յս քս զկերակուրդ ամ աշխարհի՝ առաքեցեր փրկիչ և կեցուցիչ և բարերար՝ օրհնել և սրբել ընդ մեզ․ ինքնին դու տր օրհնեա՛ և այժմ զառաջադրութիս զայս։ Ընկալ զսա յերկնային քո սեղանդ։
Յիշեա՛ ողորմ բարերար և մարդասէր զմատուցօղս և վն որոց մատուցանի։
Եւ զմեզ անդատապարտ պահեա՛ 'ի քահանայագործութե սպասին խորհրդոց քոց։ Զի տր և փառաւոր է ամենապատիւ մեծ վայելչութի փառաւորդ հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ այժմ և"։

Եւ զօղեսցէ ասելով․ Ողորմեա դը։

Տր Թագաւ․ Համառ․ Ամբարձման․ 'ի ձայնէ․ Աքանչելի․ Տան քում։

Եւ խաչակնքեսցէ երիցս ասելով։

Հոգին տր եկեսցէ 'ի քեզ և զօրութի բարձրելոյն հովանի լիցի 'ի վերայ քո։

Եւ արկանէ զխունկն ասելով։

Խունկ մատուցանեմ առաջի

Զի քոյ քն̄ բուրումն հոգևո-րական։ Ընկալ ՚ի մեջ յերկ-նային յիմանալի քո մա-տուցարանդ ՚ի հոտ անու-շից առաքեա՛ առ մեզ փո-խարէն զշնորհս և զպարգևս հոգւոյդ սբ̄յ. և քեզ մա-տուցանեմք զփառս ը̄ հօր և ը̄ հոգւոյդ սբ̄յ այժմ"։

Եւ ապա խնկելով ՚ի մէջ եկեղեց-ւոյն իջանէ հանդերձ սարկաւագօ-քն, և ելեալ ՚ի վեր երիցս երկրպա-գեսցէ զսեղանն. Եւ նախասարկա-ւագին ՚ի մէջ եկեղեցւոյ կալով ձայնեսցէ։

Օրհնեա՛ տէր։

Եւ քահանայն ՚ի ձայն ասասցէ.

Օրհնեալ թագաւորութի̄ն հօր և որ-դւոյ և հոգւոյն սբ̄յ այժմ և"։

Եւ սկսանին դպիրքն ժամամուտ ը̄ պատշաճի աւուրն։ Եւ յաւարտին՝ ձայնեսցէ նախասարկաւագն։ Եւ ևս խաղաղութ̄ զտ̄ր աղաչեսցուք ըն̄։

Օրհնեա՛ տ̄ր։

Եւ քահանայն ասասցէ։

Օրհնութի̄ և փառք հօր և"

Խաղաղութի̄ ամենեցուն։

Դպ. Եւ ընդ հոգւոյդ քո"։

Սրկ. Աստուծոյ երկիրպագ"։

Դպ. Առաջի քո տէր։

Եւ քահանայն ասասցէ ՚ի ձայն։

Տէր մեր՝ որոյ կարո-ղութի̄դ անքննելի է. և փառքդ անհասանելի։ Որոյ ողորմութի̄դ անչափ է. և գթութի̄դ անբաւ։ Դու ըստ առատ մարդա-սիրութեանդ քում, նա-յեա՛ց ՚ի ժողովուրդս քո՝ և ՚ի տաճարս այս սբ̄։ Եւ արա ընդ մեզ և ընդ աղօ-թակիցս մեր՝ առատապէս զողորմութիւն քո և զգթ-թութիւն։ Զի քեզ վայե-լէ փառք իշխանութիւն և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յա"։

Եւ սկսանին ասա դպիրքն սաղմոս շարական ը̄ պատշաճին։

Եւ մինչ նոքա երգեն, Քահանայն ասասցէ զաղօթս ՚ի ծածուկ։

Տէր մեր կեցո՛ զժողո-վուրդս քո. և օրհնեա՛ զժա

զծառայութիւնս քո. ըզլըրումն եկեղեցւոյ քո պահեա. սրբեա զսոսա որք ողջունեցին սիրով զվայելչու͞ տան քոյ։ Դու զմեզ փառաւորեա ամենայն զօրութեամբ, եւ մի՛ թողուր զյուսացեալս ՚ի քեզ։
Զի քո է կարողութի͞ եւ զօրութի͞ եւ փառք յաւի"։

Խաղաղութի͞ ամենեցուն։

Որ հասարակաց զայս եւ միաձայն մեզ ամենեցուն՝ ուսուցեր աղօթել, եւ զերկուց եւ զերից միաձայնելոց յանուն քո զխնդրուածս պարգեւել խոստացար։
Դու եւ այժմ զծառայից քոց զխնդրուածս առ ՚ի յօգուտ կատարեա։
Շնորհելով մեզ յայսմ յաւիտենիս զգիտութի͞ քում ճշմարտութե͞։ Եւ ՚ի հանդերձեալն զկեանս յաւիտենականս պարգեւելով։
Զի բարերար եւ մարդասէր ես Ած. եւ քեզ վայելէ փառք իշխ"։

Եւ ՚ի փառք տալն դպրաց ՚երկիրպագցեն առաջի բեմին ամենեքեան։
Եւ քահանայն երկրպագելով [illegible] նոյն ասասցէ զաղօթս ՚ի ծածուկ

ՏՐ ած մեր՝ որ հաստա- ցեր յերկինս զդասս եւ զզինուորութիւնս հրեշտակաց եւ հրեշտակապետաց ՚ի սպասաւորութիւն փառաց քոց։ Արա՛ այժմ ընդ մուտս մեր մտանել եւ սբց հրեշտակաց, եւ լինել պաշտօնակից մեզ՝ եւ փառաբանակից քում բարերարութե͞դ։
՚ի Ձայն։
Զի քո է կարողութի͞, եւ զօրու͞, եւ փառք յաւիտե"։
Ամէն։

Եւ համբուրեսցեն զսեղանն։ եւ սարկաւագունքն գոչեսցեն։
Պրօսխումէ։
Եւ սարկաւագաց մի ոմն բարձրացուցանէ զաւետարանն սբ։
Եւ դպիրքն ը͞ խորհրդոյ աւուրն երգեն զերգս սրբեանն։
Սբ ած սբ եւ հզօր սբ եւ անմահ որ խաչեցար եւ այլն։
Եւ

Եւ քահանայն զոյգ ամէն ասասցէ ։

Ի ծածուկ ։

Տէ՛ր՝ որ ՚ի սրբս հանգուցեալ ես, և երեք սրբեան ձայնիւ սերովբէք գովեն զքեզ՝ և քերովբէք փառաբանեն, և ամ երկնային զօրութիւնք՝ քեզ երկրպագանեն ։ Որ ՚ի չգոյէ ՚ի գոյ ածեր զամ արարածս, որ արարեր զմարդըն ըստ պատկերի քում և նմանութեան, և ամ շնորհիւ քով զնա զարդարեցեր, և ուսուցեր խնդրել զիմաստութիւն և զգօնութիւն ։ Եւ ոչ անտես արարեր զմեղուցեալն, այլ եդեր ՚ի վերայ նորա ապաշխարութիւն փրկութեան ։ Որ արժանի արարեր զմեզ զնուաստացեալ և զանարժան ծառայս քո ՚ի ժամու յայսմիկ, կալ առաջի փառաց սրբութեան սեղանոյ քոյ ։ Եւ զօրհնաւոր երկրպագութիւն և զփառաբանութիւն մատուցանել քեզ ։ Դու տր՝ ընկալ ՚ի բերանոյ մեղաւորացս զերեք սրբեան օրհնութիւնս, և պահեա զմեզ քոյին քաղցրութեամբդ ։ Թող մեզ զամ յանցանս մեր զկամայ և զակամայ ։ Սրբեա զհոգի զմիտս՝ և զմարմինս մեր, և շնորհեա ՚ի սրբութեան պաշտել զքեզ զամ աւուրս կենաց մերոց ։ Բարեխօսութեամբ սրբուհւոյ ածածնին և ամ սրբոց քոց՝ որք յաւիտենից քեզ բարեհաճոյացան ։ Զի սբ ես տր ած մեր, և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտ՟ ։

Եւ ՚ի կատարել երեք սրբենւոյն և աղօթիցն՝ սարկաւագն քարոզէ ։

Եւ եւս խաղաղութեան ։

Մի խաղաղութեան տն աղ՟ ։

Եւ քահանայն՝ բազկատարած ասասցէ զաղօթս ՚ի ծածուկ ։

Տէր ած մեր՝ զբազկատարած զաղաչանս ծառայից քոց ՚ի վեր ընկալցիս և ողորմեսցիս ըստ մեծի ողորմութե

թն քում։ Զգթութի քո առաքեա 'ի վերայ մեր և ամ ժողովրդեանս՝ որք ակն ունին առ 'ի քէն առատ ողորմութեանդ։

Սարկաւագն ձայնեսցէ։

Օրհնեա՛ տէր։

Եւ քահանայն ասասցէ 'ի ձայն։

Զի ողորմած և մարդասէր ես ած գոլով և քեզ փա՛։

Յետ այսորիկ՝ երկրպագէ սեղանոյն քահանայն, և եկեալ բազմի յաստիճանըն. և սկսանին դպիրքն սաղմոս ըս խորհրդոյ աւուրն։

Եւ ընթերցցին զգիրս մարգարէականս և առաքելականս։

Եւ զկնի ալէլուիայ՝ ըս ցուցանելոյ ընթերցուածոյն. և յաւարտմանն։

Սարկաւագն ձայնեսցէ։

Օրթի։

Քահանայն դարձցի և խաչակնքեսցէ 'ի վր ժողովրդեանն ասելով։

Խաղաղութի ամենեցուն։

Դպիրքն։

Եւ ընդ հոգւոյդ քում։

Սարկաւագն։

Երկիւղածութեամբ։

Լուարուք։

Սարկաւագն։

Սուրբ Աւետարանիս Որ ըստ Մատթէոսի։

Դպիրքն։

Փառք քեզ տր ած մեր։

Սարկաւագն։

Պռօսխումէ։

Դպիրքն։

Ասէ Աստուած։

Եւ Սարկաւագն ընթերցցի. Զաւետարանն Սուրբ. Եւ յաւարտմանն ասասցեն Ամենեքեան.

Փառք քեզ տր ած մեր։

Եւ ապա ասեն զնիկիական դաւանութիւնն 'ի լման։

ՀԱՒԱՏԱՄՔ Ի մի ած հայր ամենակալ. յարարիչն երկնի և երկրի երևելեաց և աներևութից։

Եւ 'ի մի տր յս քս յորդին այ, ծնեալն յայ հօրէ միածին. այսինքն յէութէ հօր։

Այ յայ՝ լոյս 'ի լուսոյ՝ ած ճշմարիտ՝ յայ ճշմարտէ ծնունդ և ոչ արարած։

Նոյն ինքն 'ի բնութէ հօր որով

որով ամ՟ ինչ եղեւ յերկի-
նըս եւ 'ի վերայ երկրի, ե-
րեւելիք եւ աներեւոյթք։
Որ յաղագս մեր մարդկան
եւ վս՟ մերոյ փրկութե՟ իջեալ
յերկնից մարմնացաւ մար-
դացաւ ծնաւ կատարելա-
պէս 'ի մարիամայ սրբոյ
կուսէն հոգւովն սրբով։
Որով էառ մարմին հոգի
եւ միտ. եւ զամ՟ որ ինչ է 'ի
մարդ, ճշմարտապէս եւ ոչ
կարծեօք։
Չարչարեալ խաչեալ թա-
ղեալ, յերրորդ աւուր յա-
րուցեալ. ելեալ 'ի յերկի-
նըս նովին մարմնովն՝ նստաւ
ընդ աջմէ հօր։
Գալոց է նովին մարմնովն
եւ փառօք հօր 'ի դատել
զկենդանիս եւ զմեռեալս։
Որոյ թագաւորութեանն
ոչ գոյ վախճան։
Հաւատամք եւ 'ի ս՟բ հոգին
յանեղն եւ 'ի կատարեալն։
Որ խօսեցաւ յօրէնս եւ 'ի
մարգարէս եւ յաւետարա՟նս։
Որ էջն 'ի յորդանան քա-
րոզեաց զառաքեալսն եւ բը-
նակեցաւ 'ի սուրբսն։
Հաւատամք եւ 'ի մի միայն
ընդհանրական եւ առաքե-
լական եկեղեցի։
'Ի մի մկրտութե՟ի, յապաշխա-
րութիւն, 'ի քաւութե՟ի, եւ 'ի
թողութե՟ի մեղաց։
'Ի յարութիւն մեռելոց։
'Ի դատաստանն յաւիտե-
նից։ Հոգւոց եւ մարմնոց
յարքայութե՟ին երկնից, եւ
'ի կեանսն յաւիտենականս։
Իսկ որք ասենն՝ էր երբեմն
յորժամ ոչ էր որդին. կամ
էր երբեմն յորժամ ոչ էր
ս՟բ հոգին. կամ թէ յոչէի-
ցեղէն, կամ յայլմէ էութե՟է
ասեն լինել զորդին ա՟յ. եւ
կամ զս՟բ հոգին եւ թէ փո-
փոխելիք են կամ այլայլե-
լիք, զայնպիսիսն նզովէ կա-
թուղիկէ եւ առաքելական
ս՟բ եկեղեցի։

Լուսաւորչին ասացեալ.

Իսկ մեք փառաւորեսցուք
որ յառաջ քան զյաւիտեա-
նըս երկրպագանելով ս՟բ
երրորդութեանն եւ մի ա՟ծ-
ութեանն հօր եւ որդւոյ եւ
հո

[library stamp]

հոգւոյն սբյ. այժմ և"։

Սարկաւագն քարոզէ 'ի ձայն։

Եւ ևս խաղաղութեն զՏր։

Դպիրքն Տր ողորմեա։

Եւ ևս հաւատով աղա"։

Մինչ նորա երգեն, քահանայն ասասցէ զաղօթս 'ի ծածուկ։

ՏԷՐ մեր և փրկիչ յս քս որ մեծդ ես ողորմութբ, և առատ պարգևօք բարերարութե քո։ Որ դու քոյին կամաւ 'ի ժամուս յայսմիկ համբերեցեր չարչարանաց խաչի և մահու յաղագս մեղաց մերոց։ Եւ պարգևեցեր առատապէս զպարգևս հոգւոյդ սբյ երանելի առաքելոցն։ Հաղորդս արա և զմեզ Տր աղաչեմք զքեզ ածային պարգևացդ. Թողութե մեղաց՝ և ընդունելութե հոգւոյդ սբյ։

'ի Զայն։

Որպէս զի արժանաւորք եղիցուք գոհութբ փառաւորել զքեզ ը հօր և սբ հոգ"։

Խաղաղութի ամենեցուն։

Խաղաղութբ քով քս փրկիչ մեր՝ որ 'ի վեր ես քան զամ միտս և զբանս։ Ամրացո զմեզ և աներկիւղ պահեա յամ չարէ. հաւատարեա զմեզ ը ճշմարիտ երկրպագուս քո՝ որք հոգւով և ճշմարտութբ քեզ երկրպագանեն. զի քո է ամենասրբ երրորդութեդ վայելէ փառք իշխա"։

Օրհնեալ Տր մեր յս քս Ամէն։

Սարկաւագն։

Օրհնեա տէր։

Քահանայն խաչակնքէ 'ի վերայ ժողովրդեանն ասելով 'ի ձայն։

ՏԷՐ ած օրհնեսցէ զամե"։

Յետ այսորիկ՝ եթէ եպիսկոպոս իցէ 'ի բաց հանցէ զեմիփորոնն։

Ապա Սաղմոս ասացէք Տն։

Դպիրքն ասեն զօրհնութիւն ը խորհրդոյ աւուրն։

Ապա Ամ դք յերախայից։

Դպ Սարմին Տրունական։

Եւ զան խնկարկելով 'ի Տր խորհուրդն։

Ապա Յարևու ևհար զխո"։

Դպ Եւ ցնծա նա ով Հր"։

Եւ ապա եղանակեսցեն։

Որք զքրովբէից։

Ապ

Ն՟շա Սարկաւագացն վերաբերելոյ սրբազան հացին՝ և անմահութ՟ե բաժակին ՚ի մ՟ջ սեղանն։ Նաև մինչ հատս երգեն՝ ստահանաց խոնարհելոյ աստէն սրբոց սեղանոյն և խորհրդաբար աղօթելոյ ՚ի ժամուն։

Ոչ ոք արժանի է յըմբռնելոցս մարմնաւոր ախտիւք և ցանկութ՟ք մատչիլ ՚ի սեղան քո. կամ սպասաւորել արքունական փառաց քոց։ Քանզի սպասաւորել զքեզ մեծ և ահաւոր՝ երկնաւոր զօրութեանց իսկ է։ Սակայն վ՟ն անչափ բարերարութ՟ե քոյ՝ անպարագրելի բանդ հօր, եղեր մարդ՝ և քահանայապետ մեր երևեցար։ Եւ իբր տէր ամենեցուն այսմ սպասաւորութ՟ե՝ և անարիւն զենման՝ զքահանայութիւն աւանդեցեր մեզ։

Մ՟ զի դու ես տ՟ր ա՟ծ մեր որ տիրես երկնաւորաց և երկրաւորաց։ Որ ՚ի վ՟ր քերոբէական աթոռոյ բազմիս. սերոբէից տ՟ր և Թագաւոր իսրայէլի։ Որ միայն ս՟բ ես և ՚ի ս՟բս հանգուցեալ։ Աղաչեմ զքեզ միայն բարերար և հեզտալուր. նայեա՛ յիս ՚ի մեղուցեալ և յանպիտան ծառայս քո։ Եւ սրբեա՛ զհոգի և զմիտս իմ յա՟մ պղծութենէ չարին։ Եւ բաւականացո՛ զիս զօրութ՟բ ս՟բ հոգւոյդ. որ զգեցեալ եմ զքահանայական շնորհ, կալ առաջի սրբոյ սեղանոյս և քահանայագործել զքո անարատ մարմինդ և զպատուական արիւնդ։ Քեզ խոնարհեցուցեալ զպարանոցս իմ, աղաչեմ. մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. և մի՛ մերժեր զիս ՚ի ծառայից քոց։ Այլ արժանի արա՛ մատուցանել քեզ զընծայս զայս յինէն ՚ի մեղուցեալ և յանարժան ծառայէս քումմէ։

Մ՟ զի դու ես որ մատուցանես՝ և մատչիս՝ և ընդունիս, և տաս ք՟ս ա՟ծ մեր։ Եւ քեզ փառս մատուցանեմք հանդերձ անսկզբն հօրդ և ամենասուրբ և բարերար հոգւովդ

ւոյդ. այժմ և միշտ
և յաւէ՛։

Եւ ընծայքն վերաբերին 'ի սեղանն։

Եւ քահանայն խնկեսցէ և լուասցէ զմատունսն ասելով.

Լուացից սրբուբ զձեռս՛։

Սարկաւագն.

Եւ ևս խաղաղութե զՏր ա՛։

Եւ ևս հաւատով աղբ՛։

Մինչ նոքա քարոզեն. Քահանայն բազկատարած աղօթեսցէ 'ի ծածուկ։

ՏԷՐ ԱՍՏՈՒԱԾ զօրութեց և արարիչ ամ լինելութեց։ Որ յանէութենէ զէնաւս 'ի ցուցակութի ածեալ գոյացուցեր։ Որ և զմերս զհողեղէն բնութիւնս պատուեալ մարդասիրապէս։ Այսպիսի ահաւոր և անպատում խորհրդոյ կարգեցեր սպասաւորս։ Դու տէր՝ որում պատարագեմք զպատարագիս ընկալ առ 'ի մէնջ զառաջադրութիւնս զայս, և աւարտեա՛ զսա 'ի խորհրդականութիւն մարմնոյ և արեան միածնի քոյ. դեղ թողութեան մեղաց պարգևեա՛ ճաշակողացս զհացս զայս և զբաժակս։

'Ի Ձայն։

Շնորհօք և մարդասիրութեամբ տն մրոյ և փրկչին յսի քսի. ընդ որում քեզ հօր միանգամայն և հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք իշխան՛։

Խաղաղութի ամենեցուն։

Դպ Եւ ընդ հոգւոյդ քո՛

Սրկ Աստուծոյ երկիր պա՛։

Դպ Առաջի քո տէր։

Սրկ Ողջոյն տուք միմեա՛։

Դպ Քս 'ի մէջ մեր յայ՛։

Եւ համբուրեն զսեղանն և զմիմեանս. և սարկաւագն ձայնեսցէ.

Ահիւ կացցուք երկիւ՛։

Դպ Առ քեզ աստուած։

Սրկ Պատարագ քս մատ՛։

Դպ Ողորմութի և խաղա՛։

Քահանայն դարձցի և խաչակնքեսցէ և ասասցէ 'ի ձայն.

Շնորհք, սէր և աստուածային սրբարար զօրութիւն հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբյ։

Եղիցի

Եղիցի ընդ ձեզ ընդ ամենեսեան:

Դպ. Ամէն և ը̅ հոգւոյդ քո:

Սրկ. Դռունս դռունս:

Դպ. Ունիմք առ քեզ տէր:

Սրկ. Եւ գոհացարուք:

Դպ. Արժան և իրաւ:

Մինչ նոքա երգեն. Քահանայն ձեռնամած աղօթեսցէ ի ծածուկ:

Արժան է ստուգապէս և իրաւ՝ ամենայորդոր փութով միշտ երկիրպագանելով փառաւորել զքեզ հայր ամենակալ: Որ զքոյին անքննելի և արարչակից բանիւդ զանիծիցն բարձեր զկրճիմն: Նոր ժողովուրդ իւրեան առեալ զեկեղեցի սեփհականեաց զհաւատացեալս ի քեզ: Եւ զննելի բնութեամբ ըստ ի կուսէն տնտեսութեան՝ հաճեցաւ բնակել ի մեզ: Եւ նորագործ աստուածապէս ճարտարապետեալ՝ զերկիրս երկին արարեր: Վասն զի որում ոչն համդուրժէին առաջի կալ զուարթնոցն ջոկք՝ զարհուրեալք ի փայլակնացայտ և յանմատոյց լուսոյ Աստուածութեանդ: Եղեալ այդպիսիդ մարդ՝ յաղագս մերոյ փրկութեան շնորհեաց մեզ ընդ երկնայինսն պարել զհոգեղէն պարս ի Ձայն:

Եւ ընդ սերովբէսն և ընդ քերովբէսն միաձայն սրբասացութեամբ յօրինել նըւագս· և համարձակապէս գոչելով աղաղակել ընդ նոսին և ասել:

Դպիրքն:

Սբ̅ Սբ̅ Սբ̅ Տր̅ զօրութեանց լի են երկինք և երկիր փառօք քոյ օրհ̈:

Մինչ նոքա երգեն. Քահանայն բազկատարած ասասցէ ի ծածուկ:

Սբ̅ սբ̅ սբ̅ ես ճշմարտապէս և ամենասբ̅· և ո՛վ ոք պանծացի բովանդակել բանիւ զքո՛ ի մեզ զանբաւ բարեգործութե̅ զեղմունս: Որ և անդէն իսկ

իսկ 'ի նախնումն զանկեալն ընդ մեղօք զանազան եղանակօք՝ խնամեալ մխիթեցեր ։ Մարգարէիւք, օրինացն տրւչուք̄, քահանայուք̄, և ըստուերակերպ երինջուցն մատուցմամբ ։ Իսկ 'ի վախճան աւուրցս այսոցիկ՝ զբովանդակ իսկ զպարտեաց մերոց խզեալ զդատակնիք ։ Ետուր մեզ զորդիդ քո միածին, պարտապան և պարտս, զենումն և օծեալ, գառն և երկնաւոր հաց, քահանայապետ և պատարագ ։ Վասն զի ինքն է բաշխօղ, և նոյն ինքն բաշխի 'ի միջի մերում միշտ անծախապէս ։

Վս̄ զի եղեալ հաւատեաւ և առանց ցնորից մարդ, և անշփոթ միաւորութեամբ մարմնացեալ յա̄ծածնէն և 'ի ս̄բ կուսէն մարիամայ ։ Ճանապարհորդեաց ընդ ամ̄ կիրս մարդկային կենցաղոյս առանց մեղաց ։

Եւ յաշխարհակեցոյցն՝ և առիթն փրկութեան մերոյ՝ եկեալ կամաւ 'ի խաչ ։ Առեալ զհացն՝ 'ի սուրբ յա̄ծային յանմահ՝ յանարատ՝ և յարարչագործ՝ 'ի ձեռս իւր ։ օրհնեաց՝ գոհացաւ՝ եբեկ՝ և ետ իւրոց ընտրեալ սուրբ և բազմեալ աշակերտացն ասելով ։

'ի Ձայն ։

ԱՌԷՔ ԿԵՐԷՔ ԱՅՍ Է ՄԱՐՄԻՆ ԻՄ՝ որ վս̄ ձեր և բազմաց բաշխի 'ի քաւութի̄ և 'ի թողութի̄ մեղաց ։

'ի ծածուկ ։

Նոյնպէս և զբաժակն առեալ ։ Օրհնեաց՝ գոհացաւ՝ էարբ՝ և ետ իւրոց ընտրեալ ս̄բ և բազմեալ աշակերտացն ասելով ։

ԱՐԲԷՔ 'Ի ՍՄԱՆԷ ԱՄԵՆԵՔԵԱՆ ։ ԱՅՍ Է ԱՐԻՒՆ ԻՄ՝ նորոյ ուխտի, որ յաղագս ձեր և բազմաց հեղանի 'ի քաւութի̄ և 'ի թողութի̄ մեղաց ։

'ի

'ի ծածուկ։

Եւ զոյն միշտ ի՞ւր յիշա-
տակ առնելով չպատուիրան
աւանդեաց մեզ բարերար
որդիդ քո միածին։ Եւ ե-
ցեալ 'ի տօթին, վայրս մա-
հու մարմնոյն զոր 'ի մեր-
մէ ընկալաւ յազգականցու է։
Եւ զնիգս գժոխոցն աղար-
տեալ հզօրեղապէս։
Ընդ քեզ միայն ծանոյց մեզ
զճշմարիտ ած՝ զածդ կեն-
դանեաց և մեռելոց։

Եւ առնու Օրհնութիւն 'ի ձեռն
Եւ ասասցէ 'ի ծածուկ։

Եւ արդ մեք տր՝ ըստ այսմ
հրամանատրութե յառաջ
բերեալ զայս խորհուրդ
փրկական մարմնոյ և արեան
միածնի քո։
Յիշեմք զդորա որ վս մեր
զփրկագործ չարչարանսն։
Ըզկենսատու խաչելութն։
Զերեք օրեայ թաղումն։
Զերանելի յարութիւնն։
Զածայի համբարձումն։
Ըզնստիլն ը աջմէ քո հայր
Զահաւոր և զփառաւո-
րեալ զմիւսանգամ

գալուստն խոստո-
վանիմք և օրհ-
նեմք։

Եւ զընծայսն սակաւ ինչ բարձրացու-
ցեալ մատուսցէ առ հայր։
Եւ դիցէ 'ի վերայ սբյ սեղանոյն ա-
սելով 'ի ձայն։

Եւ զքոյս 'ի քոյոց քեզ
մատուցանեմք ըստ ամի և
յաղագս ամենեցուն։

Դպ Յամի օրհնեալ ես տր։

Մինչ նոքա երգեն՝ Քահանայն բազ-
կատարած ասասցէ 'ի ծածուկ։

Զքեզ արդարև տր ած
մեր գովեմք, և զքեն գո-
հանամք հանապազ։ Որ
զանց արարեր զմերով անար-
ժանութեամբս, այսպիսի
ահաւոր և անպատում խոր-
հրդոյ կարգեցեր սպասա-
ւորս։ Ոչ յաղագս մերոց
ինչ բարեգործութեանց,
յորոց յոյժ թափուր եմք
և միշտ ունայն գտանիմք
հանապազ։ Այլ 'ի քո
բազմադեղ ներողութիւնդ
ցանգ ապաւինեալ համար-
ձակիմք մերձենալ 'ի սպա-
սաւորութիւն մարմնոյ և

ար

որեան միածնի քո տն մե-
րոյ և փրկչին յի քի․ որում
վայելէ փառք եւ''։

'ի Ձայն․

Խաղաղութի ամենե''։

Դպ Եւ ընդ հոգւոյդ քում։

Սրկ Աստուծոյ երկիրպա''։

Դպ Առաջի քո տէր։

Մինչ նոքա երգեն՝ Քահանայն խո
նարհեալ երկրպագէ սեղանոյն և
ասասցէ․

Երկիրպագանեմք՝ և ա-
ղաչեմք՝ և խնդրեմք 'ի քէն
բարերար տէ ։ Առաքեա
'ի մեզ և յառաջի եդեալ
ընծայս այս՝ զնախնջենա-
ւորակից քո և զէակից հր
հոգիդ։

Դպ Որդի այ որ պատա''։

Եւ կացեալ սարկաւագն առ ընթեր
քահանային երկիւղիւ և դողութբ
մեծաւ․ Եւ ասասցէ 'ի ցած Ա․ձն
օրհնեա տր։ Եւ Քահանայն խաչա-
կնքեսցէ զընծայսն ասելով 'ի ծա-
ծուկ։

ՐՈՎ․ Զ․ՀԱ․-
ցըս օրհնեա☞լ մար-
մին ճշմարտապէս
արասցես տն մե-
րոյ և փրկչին յիսուսի քրիս-
տոսի։

Որով զհացս օրհնեա☞լ մար
մին ճշմարտապէս արասցես
տն մերոյ և փրկչին յի քի։

Որով զհացս օրհնեա☞լ մար
մին ճշմարտապէս արասցես
տն մերոյ և փրկչին յի քի։

Եւ զբաժակս օրհնեա☞լ ա-
րիւն ստուգապէս արասցես
տն մերոյ և փրկչին յի քի։

Եւ զբաժակս օրհնեա☞լ ա-
րիւն ստուգապէս արասցես
տն մերոյ և փրկչին յի քի։

Եւ զբաժակս օրհնեա☞լ ա-
րիւն ստուգապէս արասցես
տն մերոյ և փրկչին յի քի։

Որով զհացս և զգինիս օրհ
նեա☞լ մարմին և արիւն
ճշմարտապէս արասցես տն
մերոյ և փրկչին յի քի փո-
խարկելով հոգւովդ քով
սրբով։

Երիցս կրկնեսցէ․

Ապա ասասցէ 'ի Ձայն․

Որ եղիցի սա ամենե-
ցուն մեզ մերձեցելոցս,
յանդատապարտութիւն
'ի

՚ի քաւութիւն և ՚ի թո-
ղութիւն մեղաց։

Եւ քահանայն այսուհետև ոչ բարձրագոյն քան զընծայսն զձեռսն իւր տարածեալ, այլ՝ խոնարհագոյն։ Եւ զաչսն ՚ի նոյն յառեալ աղօթեսցէ ՚ի ծածուկ։ առ Հայր

Սովաւ շնորհեա՛ զսէր ըզ հաստատութի՟ և զդժայլի ըզ խաղաղութի՟ ամ՟ աշխարհի։ Ս՟բ եկեղեցւոյ և ամ՟ ուղղափառ եպիսկոպոսաց։ Քահանայից։ Սարկաւագաց։ Թագաւորաց։ Աշխարհի։ Իշխանաց։ Ժողովրդոց։ Ճանապարհորդելոց։ Նաւելոց։ Կապելոց։ Վտանգելոց։ Աշխատելոց։ Եւ որք ՚ի պատերազմունս բարբարոսաց։ Սովաւ և օդոց շնորհեա՛ ըզ բարեխառնութի՟. և անդաց զպտղաբերութի՟։ Եւ ախտացելոց ՚ի պէսպէս ցաւս փութապէս զառողջութի՟։ Սովաւ հանգո՛ զամենեսեան յառաջագոյն ՚ի քրիստոս ննջեցեալսն։

Ըզնախահարս։
Ըզհայրապետս։
Ըզմարգարէս։
Զառաքեալս։
Զվկայեալս։
Զեպիսկոպոսունս։
Զերիցունս։
Զսարկաւագունս։

Եւ զընաւ ուխտ եկեղեցւոյ քոյ սրբոյ։ Եւ զամենեսեան յաշխարհական կարգէ զարս և զկանայս հաւատով վախճանեալս։

՚ի Ձայն։

Ընդ որս և մեզ այց արարասցես բարերար ա՟ծ աղաչեմք։

Դպիրքն։

Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛։

Քահանայն։

Զ՟ծածնին սրբոյ կուսին Մարիամու։ Եւ յովհաննու մկրտչին։ Ստեփաննոսի նախավկային։ Եւ ամ՟ սրբոց եղիցի յիշատակ ՚ի սուրբ պատարագս աղաչեմք։

Դպիրքն։

Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛։

Սարկաւագն յաջակողմն սեղանոյն

Զեռնամամբ ասացէ։

Առաքելոց ս՟բց մարգա՟։

Եւ

Եւ մինչ նոքա երգեն զքարոզս՝ Քահանայն ասասցէ զաղօթս զի 'ի միասին աւարտեսցեն։

Օրհնեալ ես Տէր և ողորմեալ, և օրհնեա՛ զս̃բ կաթուղիկէ և առաքելական եկեղեցի քո։ Զոր փրկեցեր պատուական արեամբ միածնի քոյ. և ազատեցեր խաչիւն սրբով։ Շնորհեա՛ սրմա զանշարժ զխաղաղութի։

Օրհնեալ ես Տէր և ողորմեալ, և օրհնեա՛ զա̃մ ուղղափառ եպիսկոպոսունս՝ որք ուղիղ վարդապետութբ համառօտեն 'ի մեզ զբանն ճշմարտութեան։

'ի Ձայն։

Եւս առաւել զեպիսկոպոսապետն մեր, և զպատուական հայրապետն ա̃մ Հայոց զտ̃ր (այս անուն) շնորհեսցես մեզ ընդ երկայն աւուրս ուղիղ վարդապետութբ։

Եւ դարձեալ սարկաւագն դայ 'ի տեղի իւր. Եւ քարոզեսցէ բարձր։ Գոհութի և փառաբա՛"։ Մինչ նոքա քարոզեն. Քահանայն ասասցէ զաղօթս

'ի ծածուկ։

Օրհնեալ ես Տէր և ողորմեալ, և օրհնեա՛ զքո առաջի կացեալ ժողովուրդս՝ և ըզպատարագիս մատուցօղս։ Եւ պարգևեա՛ սոցա ըզպիտոյն և զօգտակարն։

Օրհնեալ ես տ̃ր և ողորմեալ, և օրհնեա՛ զուխտաւորս և զպտղաբերիչս Եկեղեցւոյ քում սրբոյ. և որք յիշեն զաղքատս ողորմածութեամբ։

Եւ հատո՛ նց զպարտս նց ըստ ընդաբոյս առատութե քում հարիւրապատիկ աստ և 'ի հանդերձելումդ ։

Օրհնեալ ես տ̃ր և ողորմեալ, և զթա՛ 'ի հոգիս հանգուցելոցն։ Հանգո՛ զսոսա և լուսաւորեա՛ և դասաւորեա՛ ընդ ս̃բս քո յարքայութեանդ երկնից. և արժանի արա՛ ողորմութեան քում։

Օրհնեալ ես տ̃ր և զհոգի ծառայիս քոյ. (այս անուն). և ողորմեա՛ նմա ըստ մեծի ողորմութե քում, և հան-

գո՛

զի՛ այցելութեամբ ՚ի լոյս երեսաց քոց։

Այլ թէ կենդանի է՝ փրկեա՛ զնա յամ որոգայթից հոգւոյ եւ մարմնոյ։ Ողորմեա՛ տէր եւ զայնոսիկ որք յանձնեցին մեզ յիշատակել յաղօթս, զկենդանիս եւ զհանգուցելսն. եւ կառավարեա՛ զկեանս հայոց մանկանց նոցա եւ զմերս, ընդ ուղղորդն եւ որ լի՛ն է փըրկութեամբ։

Այլ վարձատրեա՛ բոլորեցունց զանանց եւ զերանելի բարութիւնդ։ Այլ զըտեալ զխորհուրդս մեր տաճարացո՛ յընդունակութիւն մարմնոյ եւ արեան միածնի քո տն մերոյ եւ փրկչին յի քի. ընդ որում քեզ հօր ամենակալի հանդերձ կենդանարար եւ ազատիչ սբ հոգւովդ. վայ"։

Քահանայն դարձցի եւ խաչակնքեսցէ եւ ասասցէ ՚ի ձայն։

Այլ եղիցի ողորմութիւն մեծին այ եւ փրկչին մերոյ յի քի, ընդ ձեզ ընդ ամենեսեանդ։

Դպ. Ամէն եւ ընդ հոգւոյդ քո"։

Արկ. Ամէն եւս խաղաղութեան զտր աղաչեսցուք։

Ամենայն սրբովք զորս յիշատակեցաք եւս առաւէն"։

Ա՟մ մատուցել սուրբ է"։

Մինչ սարկաւագն քարոզէ քահանայն ասասցէ ՚ի ծածուկ։

Աձ ճշմարտութեան եւ հայր ողորմութեան գոհանամք զքէն։ Որ ՚ի վեր քան զերանելի նահապետացն, ընդ մեր պարտաւորելոցս առաւել մեծարեցեր զբնութիւն։ Ո՟ զի նց ած կոչեցար. խոկ մեզ՝ հայր հաճեցար անուանիլ գթալով։ Այլ այժմ տր աղաչեմք զքեզ, զայսպիսի առ ՚ի քէն զնորոգ եւ զպատուական անուանութեան շնորհ։ Որ ընդ օրէ պայծառացուցել ծաղկեցո՛ ՚ի մէջ եկեղեցւոյ քում սրբոյ։

՚ի Ձայն։

Այլ տուր մեզ համարձակաձայն բարբառով բանալ զբերանս մեր կարդալ զքեզ երկնաւորդ հայր,

եր

Երգել և ասել։

Եւ Դպիրքն Բաշխատարած Եղանա

կեսցեն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Մինչ նոքա երգեն՝ Քահանայն աղօթեսցէ ՚ի ծածուկ։

Տէր տէրանց ած աստուծոց. Թագաւոր յաւիտենական. արարիչ ամ արարածոց. հայր տն մերոյ յի քի։ Մի՛ տար զմեզ ՚ի փորձութիւն, այլ փրկեա ՚ի չարէ և ապրեցո ՚ի փորձութենէ։

՚ի Ձայն։

Զի քո է արքայութիւն և զօրութիւն և փառք յաւիտեանս ամէն։

Խաղաղութի ամենեցուն։

Դպիրքն։

Եւ ընդ հոգւոյդ քում։

Սարկաւագն։

Աստուծոյ երկիրպագես՛՛։

Դպիրքն։

Առաջի քո տէր։

Սարկաւագն։

Օրհնեալ տէր։

Քահանայն խոնարհեսցի և ամ ժողովուրդն չոքեսցի ՚ի ծունկս

Եւ Քահանայն աղօթեսցէ

՚ի ծածուկ։

Որ աղբիւրդ ես կենաց և բղխումն ողորմութե հոգւոյդ ես։ Ողորմեա ժողովրդեանս. որք խոնարհեալ երկիր պագանեն ածութե քում։ Պահեա զսոսա ամբողջս, տպաւորեա յոգւոջ սոցա զձև մարմնոյ ցուցանել։ Ա՛ռ ՚ի ժառանգութիւն և ՚ի վիճակ հանդերձելոցդ բարեաց։

՚ի Ձայն։

Քրիստոսիւ Յիսուսիւ տեառն մերով. ընդ որում քեզ հոգւոյդ սրբոյ և հօր ամենակալի վայելէ փառք իշխանութիւն և պա՛՛։

Եւ քահանայն առցէ զսուրբ հացն ՚ի ձեռն. Եւ Սարկաւագն ձայնեսցէ բարձր։

Պրոսխումէ։

Եւ քահանայն բարձրացուցանէ ակներև ամենայն ժողովրդեանն

Եւ ասասցէ ՚ի ձայն։

Ի Սրբութիւն Սրբոց։

Դպիրքն Բարձր Ձայնիւ։

Միայն Սբ. միայն Տր։

Քա-

Քահանայն:

Օրհնեալ Հայր Սուրբ Աստուած ճշմարիտ:

Դպիրքն: Ամէն:

Քահանայն:

Օրհնեալ Որդիդ Սուրբ Աստուած ճշմարիտ:

Դպիրքն: Ամէն:

Քահանայն:

Օրհնեալ Հոգիդ Սուրբ Աստուած ճշմարիտ:

Դպիրքն: Ամէն:

Քահանայն:

Օրհնութիւն եւ փառք Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ, այժմ:

Դպիրքն Ամէն:

Հայր Սուրբ Որդիդ Սուրբ Հոգիդ Սուրբ Օրհնեալ:

Եւ մինչ նոքա երգեն զայս Քահանայն խոնարհեսցի եւ Աղօթեսցէ ՚ի ծածուկ:

Նայեաց Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս յերկնից ՚ի սրբութենէ քում մէ, եւ յաթոռոյ փառաց թագաւորութեան քո. եկ ՚ի սրբել եւ ՚ի կեցուցանել զմեզ: Որ ընդ Հօր նստիս եւ աստ պատարագիս:

Արժանի արա տալ մեզ յանարատ մարմնոյ քումմէ եւ ՚ի պատուական արենէ. եւ ՚ի ձեռն մեր ամենայն ժողովրդեանս:

Եւ զայս ասացեալ երկրպագեսցէ եւ համբուրեսցէ զսեղանն:

Եւ առեալ զՍուրբ Մարմինն ողջ Թացցէ յանապական Արեանն եւ Ասասցէ:

Տէր մեր որ կոչեցեր զմեզ յանուն միածնի Որդւոյ քո քրիստոնեայս. եւ շնորհեցեր մեզ մկրտութիւն հոգեւոր աւազանաւն ՚ի թողութիւն մեղաց. եւ արժանի արարեր զմեզ հաղորդել սուրբ մարմնոյ եւ արեան միածնի քո: Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ Տէր՝ արա զմեզ արժանի ընդունել զսուրբ խորհուրդս զայս մեզ ՚ի մեղաց թողութիւն: Եւ գոհութեամբ փառաւորել զքեզ ընդ Որդւոյ եւ սուրբ Հոգւոյդ այժմ եւ":

Եւ բարձրացուսցէ անդէն ժողովրդեանն եւ ասասցէ. ՚ի Ձայն:

՚Ի սուրբ ՚ի սուրբ պատուական Մարմ

մարմնոյ և յարենէ տն̄ մե-
րոյ և փրկչին յի̄ քի̄։
Ճաշակեսցուք սրբութե̄ որ
իջեալ՚ի յերկնից բաշխի ՚ի
միջի մերում։
Սա է Կեանք, Յոյս,
Յարութի̄, Քաւութի̄,
Եւ Թողութիւն Մեղաց։
Սաղմոս ասացէք տն̄ այ̄ մե̄։
Սաղմոս ասացէք երկնաւոր
Թագաւորիս մերում ան-
մահի, որ նստի ՚ի կառս քե-
րովբէականս։

Սարկաւագն Ձայնեսցէ։

Սաղմոս ասացէք տեառն
այ̄ մերում։

Եւ Դպիրքն Նուագեսցեն։

Քս̄ պատարագեալ։

Մինչ Նոքա երգեն, Քահանայն առ-
ցէ զՄարմինն ՚ի ձեռն։ Եւ համբու-
րեսցէ Մատուսք Ասելով։

Զ՚որ Օրհնութի̄, կամ զ՚որ
Գոհութի̄ ՚ի վերայ հա-
ցիս Եւ բաժակիս ասաս-
ցուք։
Բայց յն̄ զքեզ միայն օրհ-
նեմք հանդերձ հարբ և
ամենասբ̄ հոգւովդ այ̄։

Դարձեալ ասասցէ։

Խոստովանիմ և հաւատամ,
զի դու ես քրիստոս որդի
այ̄, որ բարձեր զմեղս աշ-
խարհի։

Եւ բեկեալ արկցէ ՚ի բաժակն
Արեան ասելով։

Լրումն Հոգւոյն Սրբոյ։

Եւ ապա Առեալ զմի մասն ՚ի ձե-
ռն՚ն Աղասցէ սրտասուօք և գոհու-
թեամբ առ Հայր և Որդի ՚ի ծա-
ծուկ։

ՀԱՅՐ ՍՈՒՐԲ ՈՐ
անուանեցեր զմեզ ա-
նուանակցութե̄ միած-
նի քո։ Եւ լուսաւորեցեր
մկրտութե̄ հոգեոր աւազա-
նին։ Արժանի արա ընդու-
նիլ զսուրբ խորհուրդս
զայս մեզ ՚ի մեղաց Թողու-
թի̄. տպաւորեա ՚ի մեզ ըզ
շնորհս հոգւոյդ սրբոյ, որպ̄
՚ի սուրբ առաքեալսն որք
ճաշակեցին և եղեն մաք-
րիչք ամենայն աշխարհի։
Եւ արդ՝ տր̄ հայր բարե-
րար, զհաղորդութիս զայս
մանաւորեա ճաշակման ե-
րե

րեկոյին աշակերտացն, բա-
նալով զխաւար մեղաց մի՛
հայիր յանարժանութիւն իմ,
և մի՛ արգելցես զշնորհս
հոգւոյդ սրբոյ: Այլ ըստ ան-
բաւ մարդասիրութե̃ քում,
պարգևեա՛ զսա քաւիչ մե-
ղաց, լուծիչ յանցանաց: Որ
խոստացաւ և ասաց տր̃ն մեր
յս̃ քս̃ թէ՝ ամ̃ որ ուտէ
զմարմին իմ և ըմպէ զա-
րիւն իմ, կեցցէ 'ի յաւի-
տեան: Արդ՝ արա՛ զսա ինձ
'ի քաւութի, զի որք կերի-
ցեն և արբցեն 'ի սմանէ,
հանցեն զօրհնութի և ըղ-
փառս Հօր և Որդւոյ և
Հոգւոյդ սրբոյ այժմ և
միշտ և յաւիտեան":

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Գոհանամք զքէն քս̃ Թա-
գաւոր, որ արժանի արա-
րեր զանարժանս հաղորդել
սուրբ մարմնոյ և արեան քոյ:
Եւ այժմ աղաչեմ զքեզ
մի՛ լիցի սա ինձ 'ի դատա-
պարտութի, այլ 'ի քաւու-
թի և 'ի թողութիւն մե-
ղաց, առողջութիւն հոգւոյ
և մարմնոյ, և 'ի կատարումն
ամ̃ գործոց առաքինութե̃:
Որպէս զի սրբեսցէ սա ըզ-
շունչս իմ, և զհոգի և զմար-
մին իմ: Եւ արասցէ զիս տա-
ճար և բնակարան ամենասր̃բ
երրորդութեդ: Զի ընդ սրբս
քո արժանի եղէց փառա-
ւորել զքեզ ընդ հօր և հ̃
սբ̃ հոգւոյդ այժմ:

Յօհաննու Ոսկեբերանին
Ասացեալ Աղօթք:

Գոհանամ և մեծացուցա-
նեմ և փառաւորեմ ըզ-
քեզ տր̃ ած̃ իմ, զի զիս զա-
նարժանս արժանացուցեր
յաւուր յայսմիկ հաղորդա-
կից լինել ած̃ային և սո-
սկալի խորհրդոյ քում, անա-
րատ մարմնոյդ և պատուա-
կան արեանդ, վասն այսորիկ
զսոսա՛ 'ի բարեխօսութիւն
ունելով, աղաչեմ յա̃մ ա-
ւուրս և ժամանակս կենաց
իմոց հ̃ սրբութե̃ քոյ պա-
հեա՛ զիս: Որպէս զի յիշելով ըզ
բարեգթութիւն քո և կենդա-
նի եղէց հ̃ քեզ: Որ վս̃ մ[եր]
չարչարեցար և մեռար և
յար

յարեար․ մի՛ մերձեսցի որ
իմ և ած խորտակիչն, կըն
քելով անձին իմոյ պատուա
կան Տ՛րամբք քով։ Ամենա
կարող մաքրեա՛ զիս սուրբ
յամենայն մտաւորաց գոր
ծոց իմոց, որ միայնդ ես ան
մեղ։ Ամրացո՛ զկեանս իմ
տէր, յամ փորձութենէ․
և զպատերազմողն իմ զար
ձո՛ յինէն յետս, պատկա
ռեալ և ամաչեցել որչափ
յառնէ ՚ի վերայ իմ։ Ամրա
ցո՛ զընթացս մտաց և լեզուի
իմոյ, և զամ ճանապարհս
մարմնոյ իմոյ։ Եւ հանա
պազորդ ընդ իս, ըս անսուտ
խոստմանց քոց, թէ որ ու
տէ զմարմին իմ, և ըմպէ
զարիւն իմ, նա յիս բնակեսցի
ցի և ես ՚ի նմա։ Դու ասա
ցեր մարդասէր, կացո՛ զըստ
ածային անլուծանելի հրա
մանաց քոց։ Քանզի դու ես
աստուած ողորմութեան,
և գթութեան և մարդա
սիրութե և պարգևեիչ ամե
նայն բարեաց․ և քեզ վա
յելէ փառք հանդերձ հօր

Որդ և ամենասբ հոգւոյդ
այժմ և միշտ՝։

Եւ ապա տեառնագրեսցէ զինքն․ և
խնդրեսցէ ՚ի ճշմարտէն աստուծոյ
զպէս պէս հայցուածս անձին իւրոյ․
և ժողովրդեանն․ և աշխարհի․ և թողու
թի խնդրեսցէ իւրոց յանցաւորացն․
թշնամեացն․ և ատելեացն։ Եւ անդէն
ահիւ և դողութեամբ ճաշակեսցէ ՚ի
մարմնոյն․ և արբցէ ՚ի բա
ժակէն ասելով։

Հաւատամ հաւատամ յա
մենասբ երրորդութիւն ՚ի
հայր և յորդի և ՚ի հոգին
սբ։ Հաւատամ ճաշակեմ
զսբ և զկենդանարար և ըզ
փրկագործ Մարմինս քո քս
ած իմ յս ՚ի թողութիւն
մեղաց իմոց։

Հաւատամ ըմպեմ զսրբա
րար և զմաքրիչ Արիւնս քո
քս ած իմ յս ՚ի թողութիւն
մեղաց իմոց։

Մարմին քո անապական լի
ցի ինձ ՚ի կեանս։ Եւ սբ
արիւն քո ՚ի քաւութի և
՚ի թողութիւն մեղաց։

Եւ սարկաւագն հաղորդեսցի․ և յետ
հաղորդելոյն գոչէ առ ժողովուրդն

և

և տուէ բարձր։

Երկիւղիւ և հաւատով։

Եւ Դպիրքն Բարձր ձայնիւ։

Ա̃ծ մեր և տր̃ մեր երև՛։

Եւ հաղորդեսցի նոր ձեռնադրեալն բայց ոչ ՝ի բերանն, այլ յափն տալով զսր բու̃ն. և ամենայն արժանաւոր_ քըն հաղորդեսցին. և յետ հաղորդե_ լոյն խաչակնքեսցէ զժողովուրդն ըն_ ծայիւն և ասասցէ։

Կեցո՛ տէր զժողովուրդս քո՛ և օրհնեա՛ զժառանգու_ թի̃ս քո՛. հովուեա՛ և բարձ_ րացո՛ զսոսա յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Եւ Դպիրքն Երգեսցեն։

Լցաք ՝ի բարութե̃ց քոց։

Փոխանայն ասասցէ ՝ի ժամուն։

Գոհանամք զքէն հայր ա_ մենակալ որ պատրաստե_ ցեր մեզ նաւահանգիստ սբ̃ զեկեղեցի, տաճար սրբ_ բութե̃ ուր փառաբանի ա_ նուն սբ̃ երրորդութեանն։

Ալէլուիայ։

Գոհանամք զքէն քրիս_ տոս թագաւոր՝ որ պար_ գևեցեր մեզ կենդանութի̃ կենարար մարմնով և ա_ րեամբ քով սրբով։ Շնոր_ հեա՛ զքաւութիւն և ըզ մե̃ծ զողորմութիւն։

Ալէլուիայ։

Գոհանամք զքէն հոգիդ ճշմարիտ՝ որ նորոգեցեր սբ̃ զեկեղեցի։ Անարատ պահեա՛ հաւատով երրորդութե̃դ յայսմհետէ մինչև յաւի_ տեան։ Ալէլուիայ։

Սրկ՞ Եւ ևս խաղաղութե̃ ըզ՞ Եւ ևս հաւատով ընկա՞։

Դպ՞ Գոհանամք զքէն տէր։

Փոխանայն ասասցէ ՝ի ժամուն։

Գոհանամք զքէն քս̃ ա̃ծ մեր որ զայսպիսի ճաշակու_ մըն բարութե̃ շնորհեցեր մեզ ՝ի սրբութի̃ կենդա_ նութեան։ Սովիմբ պահեա՛ զմեզ սուրբս և անարա_ տըս. բնակեալ զմեօք քո՛ ա̃ծային խնամօքդ։ Հովուեա՛ զմեզ յանդաստանի կամաց քոց սրբոց և բարեսիրաց։ Որով ամրացեալք յամ̃ բանսարկուին ը̃ դիմուէց. քում և եթ արժանի եղի_ ցուք լսել ձայնի։ Եւ քեզ միայնոյ քաղցրայաղթ և ճշ_ մարիտ հովուիդ հետևեսցուք

Եւ

Եւ առ 'ի քէն ընդունիլ զպատրաստեալ տեղի յար-
քայութեանց երկնից։ Ա՜ծ մեր և տ՜ր մեր և փրկիչ յ՜ս ք՜ս։ Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ ս՜բ հոգւոյդ ա՛"։

Խաղաղութի Ամենեցուն։

Անքննելի, անհաս, երրեակ ինքնութեանց, հաստիչ, ըն-
դունօղ, և անբաժանելի, միասնական ս՜բ երրորդու-
թեանդ, վայելէ փառք իշխանութի և"։

Եւ ապա տացէ զաւետարանն սուրբ 'ի ձեռն իւր։ Եւ երեցն երկրպա-
գեալ համբուրեսցէ զս՜բ սեղանն։ Եւ իջանելով 'ի մէջ եկեղեցւոյն ա-
սասցէ զաղօթս 'ի ձայն։

Որ օրհնես զայնոսիկ՝ որք օրհնեն զքեզ տ՜ր՝ և սուրբ առնես զյուսացեալս 'ի քեզ․ կեցո՛ զժողովուրդս քո՛ և օրհնեա՛ զժառանգութիւնս քո՛։ Զլրումն եկեղեցւոյ քո պահեա՛։ Սրբեա՛ զա-
ա՛ որք ողջունեցին զվայելչութի տան քո։ Դու զմեզ փառաւորեա ա՜ծային զօրութբ քով․ և մի թո-
ղուր զյուսացեալս 'ի քեզ։

Զխաղաղութի պարգևեա՛ ա՜մ աշխարհի։

Եկեղեցեաց, քահանայից թագաւորաց, քրիստոնէից և զինուորեալ մանկանց նո-
ցա՛․ և ա՜մ ժողովրդեանս։ Զի ա՜մ տուրք բարիք․ և ա՜մ պարգևք կատարեալք, 'ի վերուստ են իջեալք առ 'ի քէն․ Որ ես հայր լուսոյ և քեզ վայել է փառք իշխա"։

Եւ Դպիրքն Ասասցեն Երգս։

Եղիցի անուն տ՜ն օրհնեալ"։

Եւ քահանայն դարձցի առ ժողո-
վուրդն և ասասցէ 'ի ձայն։

Կատարումն օրինաց և մար-
գարէից դու ես քրիստոս ա՜ծ փրկիչ մեր։ Որ լցեր զամենայն հայրա-
կան տնօրէնութիւնս քո՛։ Լցո՛ և զմեզ հոգւովդ քով սրբով։

Սարկաւագն Օրհնի։

Քհ Խաղաղութի ամե"։

Դպ Եւ ը՜ հոգւոյդ քում։

Սրկ Երկիրպագութե՜ ըա"։

✠ Սրբոյ Աւետարանիս Յի՜ Ք՜ի որ ը՜ Յովհաննու։

Գլուխ Առաջին. Համար մէկ։

'Ի

'Ի Հօրէ լուսոյ:

Ի ՍԿԶԲԱՆԷ ԷՐ բանն. և բանն էր առ Ած և Ած էր բանն: Նա էր 'ի սկզբանէ առ Ած: Ամենայն ինչ նովաւ եղև և առանց նորա եղև և ոչ ինչ որ ինչ եղեն: Նովաւ կեանք էր. և կեանքն էր լոյս մարդկան: Եւ լոյսն 'ի խաւարի անդ լուսաւոր է. և խաւար նմա ոչ եղև հասու: Եղև այր մի առաքեալ յԱյ՝ անուն նմա Յովհաննէս: Սա եկն 'ի վկայութիւն զի վկայեսցէ վասն լուսոյն. զի ամենեքին հաւատասցեն նովաւ: Ոչ էր նա լոյսն այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն: Էր լոյսն ճշմարիտ որ լուսաւոր առնէ զամե՛ մարդ որ գալոց է՝ յաշխարհ: Յաշխարհի էր. և աշխարհ նովաւ եղև. և աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ: Յիւրսն եկն և իւրքն զնա ոչ ընկալան: Իսկ որք ընկալանն զնա ետ նոցա իշխանութիւն որդիս Այ լինել. որոց հաւատասցեն յանուն նր: Որք ոչ յարենէ, և ոչ 'ի կամաց մարմնոյ և ոչ 'ի կամաց առն այլ յԱյ ծնան: Եւ Բանն ՄԱՐՄԻՆ եղև և բնակեցաւ 'ի մեզ: Եւ տեսաք զփառս նր՝ զփառս իբրև զմիածնի առ 'ի Հօրէ լի շնորհօք և ճշմարտութբ:

Սրկ Մք խաչիւս աղաչես":

Քհն Պահպանեա՛ զմեզ Քս:

Սրկ Օրհնեցից զՏր յամե":

Եւ քահանայն խաչակնքեսցէ զժողովուրդն և ասասցէ բարձր:

Օրհնեալ եղերուք 'ի շն":

Եւ դպիրքն ասասցեն:

'Ի Տր պարծեսցի անձն իմ:

Եւ Ը սաղմոսելն դպրաց՝ բաշխեսցի նշխար: Եւ յաւարտման Քահանայն դարձցի յարևելս Եւ երկիր պագեսցէ առաջի սրբոյ սեղանոյն երիցս և ասասցէ:

ՏԷՐ Յս Ած ողորմեա՛ ինձ:

Եւ մտեալ յաւանդատունն մերկասցի 'ի զգեստուցն: Եւ երթիցէ խաղաղութբ:

ՎԵՐՋ.

uf 20/

Աֆ
Նիր 3479